

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 april 2010

VOORSTEL VAN VERKLARING

tot herziening van de Grondwet

(ingedien door de heer Jean Marie Dedecker)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

29 avril 2010

PROPOSITION DE DÉCLARATION

de révision de la Constitution

(déposée par M. Jean Marie Dedecker)

5679

<i>cdH</i>	:	centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	:	Christen-Democratisch en Vlaams
<i>Ecolo-Groen!</i>	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
<i>FN</i>	:	Front National
<i>LDD</i>	:	Lijst Dedecker
<i>MR</i>	:	Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
<i>Open Vld</i>	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
<i>PS</i>	:	Parti Socialiste
<i>sp.a</i>	:	socialistische partij anders
<i>VB</i>	:	Vlaams Belang
<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		
<i>DOC 52 0000/000:</i>	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	<i>DOC 52 0000/000:</i> Document parlementaire de la 52 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
<i>QRVA:</i>	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	<i>QRVA:</i> Questions et Réponses écrites
<i>CRIV:</i>	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)	<i>CRIV:</i> Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
<i>CRABV:</i>	Beknopt Verslag (blauwe kaft)	<i>CRABV:</i> Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
<i>CRIV:</i>	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)	<i>CRIV:</i> Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
<i>PLEN:</i>	Plenum	<i>PLEN:</i> Séance plénière
<i>COM:</i>	Commissievergadering	<i>COM:</i> Réunion de commission
<i>MOT:</i>	Moties tot besluit van interpellations (beigekleurig papier)	<i>MOT:</i> Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)
<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publications@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Als er de afgelopen 3 jaar één zaak duidelijk is geworden in dit land, dan is het dat de huidige staatsstructuren van België zijn uitgeleefd. Door het toeschuiven van bevoegdheden aan Gewesten en Gemeenschappen en tegelijk het behoud van alle andere bestaande beslissings- of regeerniveaus is het bestuur van België een onmogelijk kluwen geworden, dat de welvaart en het welzijn van haar hele bevolking in gevaar brengt.

Iedereen kan vaststellen dat het met de huidige Grondwet, met zijn grensels en andere verankerde baken van wantrouwen tussen de gemeenschappen, in dit land quasi onmogelijk is geworden tot een langlopend vergelijk te komen over een stabiel kader waarbinnen lange-termijnbeslissingen op het terrein kunnen worden geïmplementeerd. Het gaat al lang niet meer over de — noodzakelijke en belangrijke — splitsing van BHV, het gaat om het hertekenen van het wettelijke kader waarbinnen Vlaanderen, Wallonië en eventueel de hoofdstad Brussel een eigen beleid kunnen voeren. Wanneer federale, Belgische beslissingen worden genomen, telt het numerieke overwicht van de Vlamingen niet eens mee, juist omdat de vigerende Grondwet boordevol blokkeringssystemen zit. Een zware aanslag op het democratisch gehalte van de Federale Staat België.

Ondanks de vele staatshervormingen blijft de definitieve hertekening van België uit. Aan tal van Vlaamse dossiers zit een federale weerhaak, aan tal van federale dossiers hangt een Vlaams luik vast. Aan de andere kant van de taalgrens doet zich hetzelfde voor. In het Brusselse gewest is de situatie zo mogelijk nog complexer, om niet te zeggen onwerkbaar geworden.

De politieke crisiën van de afgelopen drie jaar hebben het failliet aangetoond van de huidige Belgische staatsconstructie. Waar regionalisme vroeger deels door een romantisch sentiment werd gestuurd, wordt nu de harde materiële werkelijkheid duidelijk dat er in dit land twee verschillende maatschappijen bestaan die zowel naast als gescheiden van elkaar leven. Deze twee samenlevingen communiceren amper onderling: er is een gescheiden pers, een zeer verschillend politiek spectrum en onverzoenbare politieke standpunten en prioriteiten. Waar vroeger de constitutionele verhouding de voornaamste twistappel was tussen de twee gemeenschappen van dit land, is het afgelopen decennium duidelijk geworden dat de politieke breuklijn

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Si, au cours des trois dernières années, une évidence s'est imposée dans ce pays, c'est bien que les structures étatiques actuelles de la Belgique ont vécu. En transférant des compétences aux Régions et aux Communautés, tout en maintenant tous les autres niveaux existants de décision ou de gouvernement, l'administration de la Belgique est devenue un écheveau inextricable, qui compromet la prospérité et le bien-être de l'ensemble de la population.

Force est de constater que, compte tenu de la Constitution actuelle, avec ses verrous et autres balises de méfiance ancrées entre les communautés, il est devenu quasiment impossible, dans ce pays, d'aboutir à un compromis durable sur un cadre stable dans lequel des décisions à long terme peuvent être mises en œuvre sur le terrain. Il ne s'agit plus, depuis longtemps, de la — nécessaire et importante — scission de BHV, il s'agit de redessiner le cadre légal dans lequel la Flandre, la Wallonie et, éventuellement, la capitale Bruxelles, peuvent mener leur propre politique. En Belgique, lorsque des décisions doivent être prises au niveau fédéral, la prépondérance numérique des Flamands n'a aucune incidence, précisément parce que la Constitution en vigueur déborde de mécanismes de blocage. C'est une atteinte grave au caractère démocratique de l'État fédéral belge.

Malgré les nombreuses réformes de l'État, la redéfinition définitive de la Belgique se fait attendre. De nombreux dossiers flamands sont liés au fédéral, et de nombreux dossiers fédéraux ont un volet flamand. Il en va de même de l'autre côté de la frontière linguistique. Dans la région bruxelloise, la situation est devenue, (comme si c'était possible!), encore plus complexe, pour ne pas dire ingérable.

Les crises politiques des trois dernières années ont montré la faillite de la construction actuelle de l'État belge. Alors qu'auparavant, le régionalisme était partiellement guidé par un sentiment romantique, on perçoit maintenant clairement la dure réalité matérielle qui veut que ce pays est composé de deux sociétés différentes vivant tant juxtaposées que séparées. Ces deux sociétés communiquent à peine: la presse est séparée, l'échiquier politique est très différent et les points de vue et priorités politiques sont inconciliables. Alors qu'auparavant, le rapport constitutionnel était la principale pomme de discorde entre les deux communautés de ce pays, il s'est avéré, au cours de la dernière décennie, que la fracture politique dépasse de loin

het constitutionele ver overstijgt. Er bestaan radicaal verschillende opvattingen over het te voeren federale beleid zelf: justitie, veiligheid, het migrantenvraagstuk, arbeidsmarkt, sociale zekerheid. Zelfs over een ogen-schijnlijke trivialiteit als het koninklijk bezoek aan Congo worden communautaire tegenstellingen pijnlijk duidelijk.

Deze tegenstellingen, die in essentie te herleiden zijn tot een fundamenteel verschillende visie op het socio-economische gebeuren en het veiligheidsbeleid, verklaren de impasse en de stilstand van de afgelopen drie jaren. Akkoorden sluiten blijken moeilijk tot onmogelijk, denk maar aan de hervormingen van pensioenen en justitie. En als er al een akkoord gevonden wordt, blijkt dat vaak het resultaat van het doordrukken van de wil van één gemeenschap tegen die van een andere. Daar is de federale regulariseringscampagne van illegalen een pijnlijk voorbeeld van, tot onbegrip en wrevel zowel bij de Vlaamse pers als publieke opinie.

Louter institutionele meningsverschillen, zoals die over een bevoegdheidsverdeling of over een bepaalde kieskring, maken een federale staat niet noodzakelijk onwerkbaar. Deze disputationen kunnen door overleg en hertekening van de Federale Staat worden weggewerkt. Anders en dramatischer is het, als er geen gemeenschappelijke politieke opinie bestaat over de materiële politiek inzake de essentiële kerntaken van elke federale staat: veiligheid, migratie, justitie, pensioen... De Belgische crisis is v  l meer dan een institutionele crisis, het is het failliet van een Belgische "algemene belang". Het is het failliet van een gemeenschappelijke Belgische politieke visie op de toekomst, op het inrichten van de maatschappij en het zich voorbereiden op de uitdagingen van de toekomst. Door de grote, in sommige gevallen onoverbrugbare, tegenstellingen op politiek gebied, komt het federale niveau niet langer aan beslissen toe. Een "onwerkbare" federale overheid leidt in het beste geval tot stagnatie, in het slechtste geval tot achteruitgang. Hierbij is geen enkele gemeenschap gebaat.

De ernst van de impasse wordt inmiddels door iedereen ingezien. Er is ons inziens m  r nodig dan het oplappen van het oude België. Er is geen loodgieter nodig, maar een architect. Het land moet worden heruitgevonden. Daarbij is subsidiariteit het leidende principe. Slechts als het federale niveau een hoge toegevoegde waarde heeft en er op dat niveau door een gedeelde politieke opinie een 'werkbaar' en daadkrachtig beleid kan worden gevoerd, heeft het nog zin om een beleidsdomein aan het federale niveau toe te kennen. Deze denkoefening zal onvermijdelijk uitmonden in een drastische afslanking van de Federale Staat ten voordele

l'aspect constitutionnel. Il existe des opinions radicalement différentes sur la politique fédérale  mener proprement dite: la justice, la sécurité, le problème de l'immigration, le marché du travail, la sécurité sociale. Même  propos d'une trivialité apparente comme la visite royale au Congo, les oppositions communautaires se manifestent cruellement.

Ces dissensions, qui peuvent être ramenées essentiellement  une vision fondamentalement différente de la situation socioéconomique et de la politique de sécurité, expliquent l'impasse et l'immobilisme des trois années écoulées. Conclure des accords s'avère difficile voire impossible; il suffit de songer aux réformes des pensions et de la justice. Et lorsqu'un accord est trouvé, cela s'avère souvent être le résultat de l'imposition de la volonté d'une communauté contre celle d'une autre. La campagne de régularisation d'illégaux menée au niveau fédéral en est une pénible illustration, campagne qui a suscité l'incompréhension et la rancœur tant de la presse flamande que de l'opinion publique.

Des divergences de vue purement institutionnelles, telles que celles concernant une répartition de compétences ou une circonscription électorale donnée, n'empêchent pas nécessairement un état fédéral de fonctionner. Ces conflits peuvent être résolus par la concertation et la réorganisation de l'état fédéral. Il en va autrement et c'est plus dramatique lorsqu'il n'existe pas d'opinion politique commune sur la politique matérielle en ce qui concerne les missions essentielles de tout état fédéral: la sécurité, l'immigration, la justice, les pensions... La crise belge est bien davantage qu'une crise institutionnelle, c'est la faillite d'un "intérêt commun" belge. C'est la faillite d'une vision politique belge commune de l'avenir, de l'organisation de la société et de la préparation aux défis de l'avenir. En raison des grandes dissensions au niveau politique, dissensions qui sont parfois insurmontables, le niveau fédéral n'est plus capable de prendre des décisions. Un tat fédéral "impraticable" entraîne dans le meilleur des cas une stagnation, dans le pire des cas un déclin, ce qui ne profite à aucune communauté.

Aujourd'hui, tout le monde a pris conscience de la gravité de l'impasse. Nous estimons qu'il ne suffit plus de procéder  un replâtrage de la vieille bâtisse "Belgique". Nous n'avons pas besoin d'un plombier, mais d'un architecte. Notre pays doit être réinventé, en prenant la subsidiarité comme principe de base. L'octroi de compétences au niveau fédéral n'a plus de sens que si ce niveau présente une valeur ajoutée importante et si des politiciens d'horizons divers ont la possibilité d'y mener une politique opérationnelle et efficace. Cette réflexion entraînera in『  uctablement un dégraissage drastique de l'état fédéral au profit des Communautés

van de Gemeenschappen en regio's. Logisch gevolg hiervan is dat de federale ambtenarij fel wordt ingeperkt en dat ook de wetgevende vergaderingen aan kritische zelfreflectie moeten doen: hebben zij nog het recht om dergelijke hoge werkingskosten van te maatschappij te eisen? Hierbij is de afschaffing van de Senaat en de Provincies een evidentie om het vertrouwen van de burger in de politiek te herstellen.

De staatsstructuur zal dus in de eerste plaats grondig vereenvoudigd moeten worden, met het afschaffen van een aantal politieke en administratieve instrumenten die in de 21ste eeuw geen reden van bestaan meer hebben. Anderzijds zijn de ontwikkelingen van de internationaalisering van de betrekkingen, zowel tussen personen, bedrijven als instellingen zo ingrijpend dat een moderne Grondwet op nieuwe behoeften moet inspelen. Zo vereisen migratiegolven en de veel losseren banden van de bevolking met hun verblijfplaats het herdenken van de principes, de kenmerken, de voordelen en de gevolgen van nationaliteiten. Dit is niet alleen een kwestie van Europese integratie, maar van integratie in de maatschappij, zonder meer.

In België is er bovendien een onomkeerbare beweging van ontvoogding aan de gang, waarin de Vlaamse identiteit in feite een hoofdrol speelt. Het is begonnen bij taaleisen voor scholen en gerechtshoven, maar nu is het voor de meerderheid van de Belgen een evidentie geworden dat elke Gemeenschap, de Vlaamse, de Franse en de Duitse zelf hun publieke leven organiseren, en daar ook de financiële verantwoordelijkheid voor dragen. Deze logische evolutie wordt door het huidige constitutionele instrumentarium niet ondersteund, en ook daarom is het beter om met een wit blad te starten.

Ook op het vlak van de grondrechten van de bewoners van een land zijn er in de afgelopen decennia grenzen verlegd, en blijkt welke vrijheden soms worden gefnuikt, of worden ondergeschikt gemaakt aan andere belangen. Het algemeen belang, waarvoor de Staat zou moeten optreden, is een rekbaar begrip, dat in een Grondwet zijn tegenwicht moet vinden, door de bescherming van een aantal fundamentele vrijheden, die de Westerse democratieën soms na een eeuw-lange strijd hebben kunnen vrijwaren. Ook dat debat is aan een actuele toetsing toe, zodat bijvoorbeeld het recht op vrije meningsuiting onverkort in de grondwet wordt gewaarborgd, en niet afhankelijk mag worden gesteld van de dragers van deze mening. De gedateerde omschrijving van sommige vrijheden hebben in het verleden vooral advocaten rijk gemaakt, maar niet de rechtszekerheid bevorderd.

et des Régions. Il s'ensuit logiquement que les effectifs de la fonction publique fédérale devront être sensiblement réduits et que les assemblées législatives seront amenées à faire leur autocritique: ont-elles encore le droit d'exiger de la société des frais de fonctionnement aussi élevés? La suppression du Sénat et des provinces apparaît, à cet égard, comme une évidence pour rétablir la confiance du citoyen dans la politique.

Il conviendra donc, en premier lieu, de simplifier fondamentalement la structure de l'État, en supprimant un certain nombre d'outils politiques et administratifs qui n'ont plus de raison d'être au 21e siècle. D'autre part, des développements considérables ont été enregistrés dans l'internationalisation des relations entre personnes, sociétés et institutions. Il est essentiel qu'une Constitution moderne tienne compte des nouveaux besoins. Ainsi, les flux migratoires et le fait que les personnes n'entretiennent plus de liens aussi étroits avec leur résidence, imposent de repenser les principes, les caractéristiques, les avantages et les effets des nationalités. Il s'agit non seulement d'un problème d'intégration européenne, mais aussi, plus fondamentalement, d'une question d'intégration dans la société.

De plus, un mouvement d'émancipation irréversible est en marche en Belgique, mouvement dans lequel l'identité flamande joue, de fait, un rôle essentiel. Au départ, il a formulé des revendications linguistiques concernant l'enseignement et les juridictions mais il est aujourd'hui devenu évident, pour la majorité des Belges, que chaque communauté – la Communauté française, la communauté flamande et la Communauté germanophone – organise elle-même sa vie publique et en supporte la responsabilité financière. Cette évolution logique n'est pas soutenue par l'arsenal constitutionnel actuel. C'est aussi pour cela qu'il est préférable de repartir d'une page blanche.

Ces dernières décennies, des limites ont également été dépassées en ce qui concerne les droits fondamentaux des habitants de notre pays, certaines libertés ayant parfois été rognées ou subordonnées à d'autres intérêts. Le principe de l'intérêt général que l'État devrait défendre est un principe extensible qui doit avoir, dans la Constitution, un contrepoids qui permette de protéger certaines libertés fondamentales que les démocraties occidentales ont su préserver, parfois après plusieurs siècles de luttes. Ce débat doit également être réactualisé afin que la Constitution garantisse sans restriction, par exemple, le droit à la liberté d'expression, et que ce dernier droit ne soit pas fonction de l'auteur des opinions exprimées. Par le passé, les définitions surannées de certaines libertés ont surtout permis d'enrichir certains avocats. Elles n'ont pas favorisé la sécurité juridique.

Daarom moet het Belgische Parlement kordaat alle artikelen van de Grondwet voor herziening vatbaar verklaren.

Het belangrijkste argument om van de Grondwet een tabula rasa te maken, is dat de onderhandelingen over een nieuwe staatsstructuur zonder *a priori*'s worden gevoerd, in een vrij en vrank debat om het land 'heruit te vinden'. Zo kan de mogelijke rol van de Belgische Monarchie niet afhangen van een achterhaald of verouderd artikel van de Grondwet, dat toevallig niet ter herziening is voorgelegd. Het is aan de vertegenwoordigers van het volk om deze rol opnieuw te omschrijven, in functie van de opdrachten die het federale België nog op zich kan en wil nemen.

Jean Marie DEDECKER (LDL)

C'est pourquoi le Parlement belge doit carrément déclarer tous les articles de la Constitution ouverts à révision.

Le principal argument pour faire table rase de la Constitution est que les négociations sur une nouvelle structure de l'État se dérouleront sans *a priori*, dans le cadre d'un débat libre et franc en vue de "réinventer" le pays. Ainsi, le rôle possible de la Monarchie belge ne peut dépendre d'un article suranné ou archaïque de la Constitution, qui n'a, par hasard, pas été soumis à révision. Il incombe aux représentants du peuple de redéfinir ce rôle, en fonction des missions que la Belgique fédérale peut et veut encore assumer.

VOORSTEL VAN VERKLARING

De Kamers verklaren dat er redenen zijn tot herziening van de volgende bepalingen van de Grondwet:

Artikel 1;
 Artikel 2;
 Artikel 3;
 Artikel 4;
 Artikel 5;
 Artikel 6;
 Artikel 7;
 Artikel 7*bis*;
 Artikel 8;
 Artikel 9;
 Artikel 10;
 Artikel 11;
 Artikel 11*bis*;
 Artikel 12;
 Artikel 13;
 Artikel 14;
 Artikel 14*bis*;
 Artikel 15;
 Artikel 16;
 Artikel 17;
 Artikel 18;
 Artikel 19;
 Artikel 20;
 Artikel 21;
 Artikel 22;
 Artikel 22*bis*;
 Artikel 23;
 Artikel 24;
 Artikel 25;
 Artikel 26;
 Artikel 27;
 Artikel 28;
 Artikel 29;
 Artikel 30;
 Artikel 31;
 Artikel 32;
 Artikel 33;
 Artikel 34;
 Artikel 35;
 Artikel 36;
 Artikel 37;
 Artikel 38;
 Artikel 39;
 Artikel 40;
 Artikel 41;
 Artikel 42;
 Artikel 43;
 Artikel 44;
 Artikel 45;
 Artikel 46;
 Artikel 47;

PROPOSITION DE DÉCLARATION

Les Chambres déclarent qu'il y a lieu à révision des dispositions suivantes de la Constitution:

Article 1er;
 Article 2;
 Article 3;
 Article 4;
 Article 5;
 Article 6;
 Article 7;
 Article 7*bis*;
 Article 8;
 Article 9;
 Article 10;
 Article 11;
 Article 11*bis*;
 Article 12;
 Article 13;
 Article 14;
 Article 14*bis*;
 Article 15;
 Article 16;
 Article 17;
 Article 18;
 Article 19;
 Article 20;
 Article 21;
 Article 22;
 Article 22*bis*;
 Article 23;
 Article 24;
 Article 25;
 Article 26;
 Article 27;
 Article 28;
 Article 29;
 Article 30;
 Article 31;
 Article 32;
 Article 33;
 Article 34;
 Article 35;
 Article 36;
 Article 37;
 Article 38;
 Article 39;
 Article 40;
 Article 41;
 Article 42;
 Article 43;
 Article 44;
 Article 45;
 Article 46;
 Article 47;

Artikel 48;	Article 48;
Artikel 49;	Article 49;
Artikel 50;	Article 50;
Artikel 51;	Article 51;
Artikel 52;	Article 52;
Artikel 53;	Article 53;
Artikel 54;	Article 54;
Artikel 55;	Article 55;
Artikel 56;	Article 56;
Artikel 57;	Article 57;
Artikel 58;	Article 58;
Artikel 59;	Article 59;
Artikel 60;	Article 60;
Artikel 61;	Article 61;
Artikel 62;	Article 62;
Artikel 63;	Article 63;
Artikel 64;	Article 64;
Artikel 65;	Article 65;
Artikel 66;	Article 66;
Artikel 67;	Article 67;
Artikel 68;	Article 68;
Artikel 69;	Article 69;
Artikel 70;	Article 70;
Artikel 71;	Article 71;
Artikel 72;	Article 72;
Artikel 73;	Article 73;
Artikel 74;	Article 74;
Artikel 75;	Article 75;
Artikel 76;	Article 76;
Artikel 77;	Article 77;
Artikel 78;	Article 78;
Artikel 79;	Article 79;
Artikel 80;	Article 80;
Artikel 81;	Article 81;
Artikel 82;	Article 82;
Artikel 83;	Article 83;
Artikel 84;	Article 84;
Artikel 85;	Article 85;
Artikel 86;	Article 86;
Artikel 87;	Article 87;
Artikel 88;	Article 88;
Artikel 89;	Article 89;
Artikel 90;	Article 90;
Artikel 91;	Article 91;
Artikel 92;	Article 92;
Artikel 93;	Article 93;
Artikel 94;	Article 94;
Artikel 95;	Article 95;
Artikel 96;	Article 96;
Artikel 97;	Article 97;
Artikel 98;	Article 98;
Artikel 99;	Article 99;
Artikel 100;	Article 100;
Artikel 101;	Article 101;
Artikel 103;	Article 103;
Artikel 104;	Article 104;

Artikel 105;	Article 105;
Artikel 106;	Article 106;
Artikel 107;	Article 107;
Artikel 108;	Article 108;
Artikel 109;	Article 109;
Artikel 110;	Article 110;
Artikel 111;	Article 111;
Artikel 112;	Article 112;
Artikel 113;	Article 113;
Artikel 114;	Article 114;
Artikel 115;	Article 115;
Artikel 116;	Article 116;
Artikel 117;	Article 117;
Artikel 118;	Article 118;
Artikel 118 <i>bis</i> ;	Article 118 <i>bis</i> ;
Artikel 119;	Article 119;
Artikel 120;	Article 120;
Artikel 121;	Article 121;
Artikel 122;	Article 122;
Artikel 123;	Article 123;
Artikel 124;	Article 124;
Artikel 125;	Article 125;
Artikel 126;	Article 126;
Artikel 127;	Article 127;
Artikel 128;	Article 128;
Artikel 129;	Article 129;
Artikel 130;	Article 130;
Artikel 131;	Article 131;
Artikel 132;	Article 132;
Artikel 133;	Article 133;
Artikel 134;	Article 134;
Artikel 135;	Article 135;
Artikel 136;	Article 136;
Artikel 137;	Article 137;
Artikel 138;	Article 138;
Artikel 139;	Article 139;
Artikel 140;	Article 140;
Artikel 141;	Article 141;
Artikel 142;	Article 142;
Artikel 143;	Article 143;
Artikel 144;	Article 144;
Artikel 145;	Article 145;
Artikel 146;	Article 146;
Artikel 147;	Article 147;
Artikel 148;	Article 148;
Artikel 149;	Article 149;
Artikel 150;	Article 150;
Artikel 151;	Article 151;
Artikel 152;	Article 152;
Artikel 153;	Article 153;
Artikel 154;	Article 154;
Artikel 155;	Article 155;
Artikel 156;	Article 156;
Artikel 157;	Article 157;
Artikel 158;	Article 158;
Artikel 159;	Article 159;

Artikel 160;	Article 160;
Artikel 161;	Article 161;
Artikel 162;	Article 162;
Artikel 163;	Article 163;
Artikel 164;	Article 164;
Artikel 165;	Article 165;
Artikel 166;	Article 166;
Artikel 167;	Article 167;
Artikel 168;	Article 168;
Artikel 169;	Article 169;
Artikel 170;	Article 170;
Artikel 171;	Article 171;
Artikel 172;	Article 172;
Artikel 173;	Article 173;
Artikel 174;	Article 174;
Artikel 175;	Article 175;
Artikel 176;	Article 176;
Artikel 177;	Article 177;
Artikel 178;	Article 178;
Artikel 179;	Article 179;
Artikel 180;	Article 180;
Artikel 181;	Article 181;
Artikel 182;	Article 182;
Artikel 183;	Article 183;
Artikel 184;	Article 184;
Artikel 185;	Article 185;
Artikel 186;	Article 186;
Artikel 187;	Article 187;
Artikel 188;	Article 188;
Artikel 189;	Article 189;
Artikel 190;	Article 190;
Artikel 191;	Article 191;
Artikel 192;	Article 192;
Artikel 193;	Article 193;
Artikel 194;	Article 194;
Artikel 195;	Article 195;
Artikel 196;	Article 196;
Artikel 197;	Article 197;
Artikel 198.	Article 198.

29 april 2010

Jean Marie DEDECKER (LDD)

29 avril 2010